

27 Φεβρουαρίου 2015

Αν δεν έχουμε πίστη, τα χάνουμε μια για πάντα

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Αν δεν έχουμε πίστη, δεν μπορούμε να τα συλλάβουμε όλα αυτά και τα χάνουμε μια

για πάντα. Τα βλέπουμε δια της Πίστεως, στον άλλο κόσμο θα τα δούμε καθαρά.

Ένας θαυμάσιος άνθρωπος έλεγε: Όταν φτάσω στην Βασιλεία των ουρανών, τρία πράγματα αξιοθαύμαστα θα μου κάνουν κατάπληξη.

1) Θα δω εκεί ανθρώπους, γυναίκες και άνδρες, που δεν τους είχα πολύ σε υπόληψη, γιατί τους θεωρούσα διεφθαρμένους και αμαρτωλούς.

Το είπε ο Χριστός· «τελώναι και πόρναι προάγουσιν υμάς εις την βασιλεία των ουρανών».

Προχθές ήρθε στην Μητρόπολη ένας μαλιούρας και μέσα μου διατέθηκα δυσμενώς απέναντί του. Τον πήρα στο γραφείο και με την συζήτηση ανεκάλυπτα συνεχώς μαργαριτάρια σ' αυτόν.

2) Δεν θα δω στην Βασιλεία των ουρανών πολλούς που θα περίμενα οπωσδήποτε να τους βρω εκεί.

Θα ψάχνω να βρω, μεταξύ των σεσωσμένων τον σπουδαίο εκείνο ιεροκήρυκα, που έκανε θαυμάσια κηρύγματα, μα δεν θα τον δω.

Θα προσπαθώ να βρω τον επίσκοπο εκείνον, που τόσος λόγος γινόταν και αγωνιζόταν για την Βασιλεία του Θεού και έγραφε γι' αυτήν, μα δεν θα τον βρω.

Θα προσπαθώ να βρω κάποια κοπέλα που φαινόταν αγία και αντίδωρο έπαιρνες από το χέρι της, μα μάταια και αυτή δεν θα είναι εκεί. Και άλλα πολλά πρόσωπα που είχα μεγάλη ιδέα γι' αυτά, δεν θα τα δω εκεί.

3) Αλλά το πιό θαυμαστό θα είναι, αν σε μια άκρη του Παραδείσου δω τον εαυτό μου, αν μ' αξιώσει ο Θεός.

Σ' ευχαριστώ Θεέ μου, λέει ο Απόστολος Πέτρος για όλα τ' υλικά αγαθά, που μου χάρισες, αλλά προπαντός για το ότι μας ετοίμασες Βασιλεία ουράνια, κόσμο ολόκληρο.

Και σεις που βρίσκεσται εδώ, δεν πρέπει να έχετε τα πόδια σας κολλημένα στην γη. Αν άλλοι άνθρωποι κοσμικοί κάπου κάπου νοσταλγούν τον ουρανό, πολύ περισσότερο εσείς πρέπει να απογειωθείτε από την γη στον ουρανό και να πετάτε στον κόσμο εκείνο των πνευμάτων. Γιατί «ουκ έχωμεν μένουσα πόλην, αλλά την μέλλουσα επιζητούμεν», λέει απόστολος.

Και όπως λένε οι πατέρες και διδάσκαλοι της Εκκλησίας μας· Αν υποθέσουμε ότι κάνετε μια εκδρομή, σ' έναν ξένο τόπο και περνάτε σαν οδοιπόροι από μια πόλη, θα κάνετε καμιά αγορά εκεί;

Θα αγοράσετε κανένα σπίτι ή κανένα χωράφι; Όχι αλλά θα περάσετε και θα φύγετε. Οδοιπόροι είστε, δεν θα μείνετε εκεί.

Όπως λοιπόν στον ξένο τόπο δεν κάνετε καμιά πράξη αγοράς, αλλά μεταφέρετε μαζί σας μόνο πράγματα ευμετακόμιστα, γιατί επείγεστε να φτάσετε στο τέρμα του ταξιδιού, έτσι και μεις οδοιπόροι, οδεύουμε, ταξιδεύουμε συνεχώς και όσο πλησιάζει το πλοίο που ταξιδεύουμε, η Αγία μας Εκκλησία, στις ακτές της

ουράνιας Βασιλείας, τόσο πιο έτοιμοι πρέπει να είμαστε.

Εντός ολίγου θα φτάσουμε, γι' αυτό το νου μας εκεί πρέπει να έχουμε στραμμένο, ειδάλως η υπόθεση θα είναι τραγική. Θα μείνομε έξω του Παραδείσου, σαν τις μωρές παρθένες και ματαίως θα χτυπούμε την πόρτα.

Να μελετούμε βιβλία για να αποκτήσουμε τους τηλεσκοπικούς οφθαλμούς της Πίστεως, για ν' αγναντεύουμε τις κορυφές της απεράντου χαράς και ευδαιμονίας. Να έχουμε προπαντός ταπείνωση σαν τον απόστολο Παύλο, που έλεγε.

Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να σώσει τους αμαρτωλούς και πρώτος αμαρτωλός είμαι εγώ. Χωρίς ταπείνωση δεν γίνεται τίποτε.

Μακάρι ο Θεός ν' ανάψει μέσα στις καρδιές σας φωτιά για την Βασιλεία του Θεού.

†Ο Μητροπολίτης Φλωρίνης π. Αυγουστίνος Καντιώτης

(Απόσπασμα από ιεραποστολική συγκέντρωση γυναικών.

Έγινε στο Οικοτροφείο της «Αγάπης» στη Φλώρινα, το Πάσχα του 1976).

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr